

cea-sul
ceas

cîn-tec
cîn-te-cel

a-tîr-nat
a-tîr-na-tă

um-blă
um-blăm

ne-în-ce-tat
în-cet

se în-toar-ce
se su-ceș-te

Ea a-jun-ge.
El a-jun-ge.

El vrea.
Ea vrea.

Lizuca și ceasul

Stă, sus, atîrnat pe perete. Lizuca se uită la el.

— Ce poate fi?

Din el se aude încet un cîntecel.
Tic-tac, tic-tac, cîntă neîncetat.

Lizuca se întoarce. Se sucește.
Ar vrea să știe ce este înăuntru. Se suie pe un scaun. Întinde mîna, dar nu ajunge la el.

— Ce cauți acolo? Nu se umblă la ceas! îi spune mama.

a-jun
a-tin

ge

mar
pa

gi

ne
nă

ceas întoarce ajunge încet
- Ce cauți acolo?

Dimineața
Cu săpun mă spăl
Și cu apă rece.
Peste fața toată
Mult clăbuc îmi trece.

Și ce dacă somnul
Nu vrea ca să plece?
Eu, dacă mă spăl,
Lînt viori cît zece!

re
ze
vo

ce

tre
ple
pla

ce

a
a
a

ce

la
ea
lea

circ		a-rici		bur-suc
cir-cul		a-ri-cii		bur-suci

Circul din pădure

În pădure e zarvă mare. Animalele mari și mici sînt adunate în poiană. A venit un circ de seamă.

Moș Martin ridică greutăți. Vulpoiul e dresor. El intră cu zece arici. Aricii fac tumbe. Urmează cinci veverițe. Ce acrobate! Ce agere sînt! Cine le poate întrece?

Doi bursuci aplaudă cu putere.

Numai iepurașul stă pe margine. E din fire cam fricos.

circ arici bursuci cinci
Cinci veverițe vin în poiană.

ci-reș
 ci-re-șe

cea-tă
 cear-tă

vra-bi-e | o-mi-dă
 vră-bii | o-mizi

gîl-cea-vă

Să o mă-nînc.
 Să o mă-nîn-ce.

Cearta

Pe o ramură de cireș e mare gîlceavă.

— Cip, cip, cip și cip-cirip!

Zece vrăbii se ceartă.

De ce oare?

Au zărit o omidă.

Cine o va mînca?

Între ele vine o vrabie bătrînă.

— Ajunge! Încetați cearta! Pe copaci sînt destule omizi. Căutați din ramură în ramură.

Cine este muncitor

De hrană nu duce dor.

mică		copac		pi _ _		ciupercă
mici		co _		pisici		ciu _